

EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA

Segona època. n.º 0

Agost del 1986

EL FICAT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA

Agost del 1988

Segona època - n.º 0

Edita: Colla Castellers de Vilafranca

Estatge Social: General Prim, 11 - Vilafranca - Aptat. correus 313

Consell de Redacció: Àngel Bustos, Josep Gràcia, Toni Miralles, Joan Roig, Biel Senabre

Col·laboren: J. Bosch, J. Torner, J.M.ª Aguilar, E. Miralles

Els articles no signats són responsabilitat de la redacció

Fotocomposició, fotolits, muntatge i impressió: Gràfiques Kerpe

Dip. L.B. 29.663/86

editorial

Com a president del Patronat «Castellers de Vilafranca», avui em pertoca a mi cobrir una part d'aquest editorial, i a fe que ho faig amb molta alegria: celebrem avui la reaparició de la nostra entranyable revista «El Figarot». Un grup d'esforcats castellers han pres el relleu a uns altres que, disposant d'uns mitjans tan rudimentaris com efectius, van tenir la idea de llençar al carrer un òrgan de comunicació de la colla «Castellers de Vilafranca»; en ell hi trobàvem la informació puntual, les cròniques de les actuacions, els suggeriments dels castellers i les bromes i la fina ironia que conformava el seu tarannà. Tot això i d'altres coses més, és el que esperem trobar-hi de nou en el reaparegut «El Figarot».

Vull felicitar, doncs, a aquest grup de castellers que, amb noves tècniques, nou format, amb mitjans posats al dia i, sobretot, amb el seu esforç, faran possible la continuïtat del butlletí; i vull felicitar també a tots els membres de la colla pel fet de poder comptar novament amb tan apreciat «company», encoratjant-los a col.laborar, cadascú de la manera que bonament pugui (escrits, fotografies, cartes, acudits, etc.), per a fer més lleugera la tasca dels responsables i poder dotar així del major contingut possible a la nostra revista.

Una colla capdavantera i d'empenta com la nostra, necessita d'un local social, per a assajar, reunir-se, fer tertúlia... i el que tenim és gairebé immillorable. Si bé és veritat que encara es deuen molts diners, no és menys cert que el temps juga a favor nostre i que una política de molt treball i prudent austeritat, com la que portem fins ara, ens ha de dur ben aviat, a la total consolidació del nostre patrimoni. Però aquest local l'hem d'omplir de contingut, organitzant-hi actes, exposicions, revetlles, celebracions, etc. Mitjançant el reaparegut butlletí esperem recollir tots els suggeriments que qualsevol casteller o afeccionat tingui a bé de plantejar-nos.

No voldria acabar aquest escrit tenint en compte les gran diades castelleres que tenim en portes, sense fer una crida a tota l'afecció castellera de Vilafranca i la seva comarca que vibra amb les fites aconseguides pels de les camises verdes per tal de demanar, una vegada més, la seva inestimable col.laboració, tant als assaigs com a la plaça. Tothom sap o imagina el que pot arribar a aconseguir la colla de «Castellers de Vilafranca» en els moments actuals, però perquè això sigui possible nessesitem la col.laboració de castellers i afeccionats. A tots, doncs, us demano un darrer esforç en aquests dies d'abans de la Festa Major, per tal que per Sant Fèlix poguem aconseguir el nostre somniat «QUATRE DE NOU»!

Josep Just i Quer

Presentació

Ja fa molt temps que vam tancar la primera etapa d'aquest butlletí.

*En plena efervescència de l'actual temporada tornem a engegar la nostra tasca amb l'esperança de poder aconseguir la revista que la nostra colla es mereix. Per a fer-ho és necessària la col.laboració de tothom i tot el que envolta el nostre món casteller. Sóc conscient que ja tenim prou problemes i maldecaps, però una colla com la nostra necessita informació i un lloc on poder expressar la nostra opinió i la de l'afecció en general. Hem creat un cos de redacció format per tot un seguit de gent jove amb ganes d'engegar això, però no hem de deixar que **El Figarot** sigui una cosa de tres o quatre. Cal que tothom aportï la seva col.laboració, la seva suggereència, la seva idea... Amb això aconseguirem una colla més gran. Espero, i desitjo, que entre tots ho farem tot!*

«Au venga»

Carles Domènech i Soler
Cap de Colla

El fet casteller com a fet antropològic. Alguns punts d'estudi

Els castellers són el símbol d'una comunitat. Una comunitat que no vol morir, que vol resistir tot un seguit d'influències i aculturacions exteriors. Al llarg de la història de l'anomenat fet casteller, els castells han tingut distintes simbologies: el segle dinou, representaven un costum popular sense massa connotacions ideològiques; el segle vint, sobretot durant un període molt concret, eren qualcom més que folklore: representaven, directament o indirecta, una oposició a un règim repressor de la nostra cultura. Actualment, almenys al meu parer, és una barreja entre ambdós enfocaments: d'una banda, el folklorisme inherent i inevitable; de l'altra, una manifestació de catalanitat.

Les colles castelleres han estat una força integradora i polaritzadora d'una part de la gran massa immigrant que arribà a Catalunya durant les dècades dels anys cinquanta i seixanta. Alguns d'aquest immigrants s'integren a la nostra cultura tot introduint-se en agrupacions folklòriques, com pot ser el cas d'una colla castellera; els altres, la major part, es tancaren en la seva torre d'ivori sense voler integrar-se en la nova cultura que els acollia. Ha estat molta la gent de parla castellana que s'ha introduït en alguna colla castellera. Molts han après la nostra llengua a través dels contactes amb catalanoparlants de la mateixa colla; altres, més joves, han après el català a l'escola. De ben segur que una anàlisi acurada de l'origen geogràfic dels components d'una colla ens donarà llum sobre la gran força integradora del nostre costum.

La gran càrrega romàntico-historicista que comporta el fet casteller és encara visible i patent. És aquest punt de vista metodològic el que ha donat la fama folklòrica als castells. Aquesta visió romàntico-historicista del fet casteller cal fer-la desaparèixer paulatinament, no es tracta d'una manifestació d'una «raça» sinò que es tracta d'un costum català molt arrelat i representatiu del que som. Cal analitzar el castell des d'una òptica més positivista, més analítica, inclús més freda. És l'anàlisi imparcial la que ens farà veure la càrrega simbòlica i cultural del fet casteller.

La simbologia dels castells ha estat molt debatuda i discutida. Uns ho interpreten com la síntesi d'un esforç col·lectiu; els altres, més freudians, com un símbol fàl·lic. Les altres interpretacions també poden ser vàlides. Un castell, crec jo, hauria de ser interpretat com el símbol d'un esforç, un esforç col·lectiu de tot un seguit de persones que fan pinya per aconseguir una fita comuna: el castell.

La nostra representació, al meu parer, vol ser quelcom distint: un costum d'un poble, el costum català de la Catalunya Nova. La barreja entre l'estètica, el folklore i la reivindicació és el fet casteller.

No voldria oblidar des d'aquestes quatre ratlles la necessitat de protegir i conservar això tan nostre com són els castells. Hauríem de valorar un castell com el fruit de l'esforç d'un col·lectiu humà per aconseguir la manifestació del seu tarannà.

Josep Gràcia i Giralt

L'AFER «JAPÓ» NO ÉS UNA UTOPIA

Després d'un parell de mesos de silenci, els japonesos han «respirat» de nou. L'amic Josep Durich i Jané -vilafranquí afincat a Barcelona, on ha esdevingut cònsul honorari de les nostres aspiracions i interessos- ha rebut recentment aquesta missiva que li ha adreçat el Sr. Masato Nishii, representant dels «Amics de Catalunya al Japó», en el qual, malgrat les lògiques incorreccions ortogràfiques, hom pot entreveure una desitjada esperança. Cal esperar, ara, una nova comunicació. El Sr. Nishii presencià l'exhibició castellera del dia de Sant Fèlix des del balcó de cal Pallerola.

Sol Ixent

Barcelona, 24 de julio de 1986

Estimado señor:

Al primero discúlpeme por haber tardado tanto escribirle esta información.

Y le agradezco muchísimas su invitación a la fiesta de la Lengua Catalana el día 12 de mayo y sus regalos para Sr. Tani y también para mi.

Antes le dije que volvería a Barcelona el principio de junio pero en realidad fue este mes que vorví aquí por razón de mi empresa privada.

En Japón yo presenté y espliqué sus Castelles con el video, las fotos, los folletos, etc al Sr. Tani y otros miembros de la asociación. A mayoría de ellos les gustaba y tenían mucho interés en sus actividades.

Pero todavía hemos tenido muchos problemas. Al primero nuestra asociación ahora acabamos de constituir la organización, por ejemplo empezamos a reunir los miembros de ciudadanos. Y ahora ciertamente pensamos de la campaña de 1987, pero aun no consideramos concretamente. Además todavía no ha resuelto el problema de los fondos. Por supuesto tenemos en cuenta pedir la colaboración de unas emplezas.

De todo modo nos interesan sus actividades. Pero podría esperar nuestra contestación por un momento por favor.

Discúlpeme mis frases pobres. Muy atentamente.

la asociación de amistad

Cataluña-Japón

西井雅人
Masato Nishii

fem-la petar

En aquesta secció hi tindran cabuda tots els personatges del món casteller que han treballat o treballen, tant pels castells en general com per a la nostra colla en particular. Avui creiem oportú d'encetar-la amb els companys que varen tenir l'encert -l'any 1984- de donar vida a **El Figarot**, aquell manuscrit entranyable que ens arribava gairebé cada mes durant tota una temporada. Us els presentem:

Eloi Miralles i Figueres (a) «Rabassó», casat i amb dos fills, apotecari de professió i cronista casteller d'afecció. Publicà les seves primeres cròniques castelleres, l'any 1970, al desaparegut setmanari «Tothom». Del 1972 al 1976 desenvolupà la seva tasca al «Ciero» i és a partir de 1977 que col·labora a «La Vanguardia», diari castellà que, paradoxalment, ha de reflectir les inquietuds del poble català. El 1981 publicà «Fem pinya», llibre de divulgació casteller, i formà part també de l'equip que col·laborà a «Món Casteller». Un bon nombre d'articles seus han vist la llum en d'altres publicacions del país i, recentment, ha col·laborat en la revisió de la Gran Enciclopèdia Catalana, de la qual hom prepara actualment la segona edició.

L'any 1970 entrà a formar part de la colla, fent la seva primera sortida a Navars (Bages). Al poc temps s'integrà al Patronat dels Castellers de Vilafranca. Habitualment -quan no feia l'actual perímetre- era un dels contracordós «titulars» i, a la volta, crossa; també

havia parat algun pilanet com a baix. Des del 1980 s'encarrega de les relacions públiques com a membre de la junta de la colla.

Un dels fets més remarcables de la seva tasca dins la nostra entitat és el desig i la voluntat normalitzadora de la llengua catalana. En aquest aspecte ha sembrat una llavor que ja ha donat els seus fruits.

Ricard Aranda i Arguimbau (a) «El Rissus», casat i pare de tres fills, casteller de cor des de sempre, llueix la camisa verda d'ençà l'any 1972, després d'haver assistit a tota una munió d'assaigs. La Junta se'n donà compte aviat de la seva gran capacitat d'organització, i se li encarregà la coordinació de les actuacions i els tiberis en els desplaçaments quan les sortides eren de tot el dia. Substitueix en Pep Ribes com a secretari l'any 1979, tasca que ha aconseguit fins l'any passat. Actualment segueix cooperant amb la Junta tot confeccionant rètols i il·lustracions per a donar a conèixer els actes, sortides i actuacions de la colla.

El seu primer castell el féu a Girona l'any 1972 -es tractava d'una torre de sis-. S'estrenà amb castells de vuit a la Bisbal del Penedès, tot fent el quatre a segons. Cal remarcar que mai havia fet el quatre de set.

En l'aspecte del nostre Casal, cal posar l'accent en que fou un dels impulsors de l'organització de «la brigada de la baieta», i del grup d'acondicionament de Cal Figarot -quan les obres ja estaven molt avançades a la fi i efecte de traslladar-hi la seu social i poder realitzar-hi els primers assaigs.

- Perquè es va editar El Figarot?

Ambdós coincideixen en la necessitat d'ampliar les velles circulars, que eren massa convencionals i amb poca «marxa». L'Aranda féu la troballa d'un nom prou escaient a la nova publicació: **Cal Figarot**; però, l'Eloi li va fer veure que quedava molts més bé titolar-lo **El Figarot**, per a diferenciar-lo del nostre casal.

- El fet de fer-lo a mà i en fotocòpies, era per manca de pressupost o per a donar-li un caire menys seriós i més de circular informativa?

L'Aranda diu que en fer- ho en fotocòpies era una de les raons per a no carregar massa el pressupost; l'Eloi no hi està massa d'acord ja que l'import de **El Figarot** tenia poca incidència en el pressupost general de la colla. Ambdós convenen que en fer-lo a mà no depenien d'una programació fixa ni de corredures d'última hora per a lliurar-lo a la impremta. La manualitat d'aquest butlletí els permetia posar les notícies castelleres d'última hora.

- La responsabilitat de la primera etapa de El Figarot era totalment vostra?; hi havia algun tipus de censura?

A l'uníson: Totalment nostra; l'Eloi feia els textos o els corregia i l'Aranda aportava idees i s'encarregava de la composició i confecció de l'opuscle.

Censura? No en teníem ni l'hauríem acceptada de ningú.

- Vàreu tenir problemes per alguns dels articles, entrevius, o dibuixos publicats?

L'Eloi diu que un determinat dibuix va portar un xic de rebombori. L'Aranda també recorda el fet com el més representatiu dels petits problemes en que es van trobar; comenta que la sang no va arribar al riu, i va fer veure a l'afectat -o afectats- que les crítiques que sortien en **El Figarot** no tenien mai un caire destructiu, molt el contrari, remarcaven fets i opinions que sempre feien colla.

- Entre els dos hi havia acord en els articles publicats?

Abans de respondre es miren i fan un somriure maliciós; L'Eloi diu que en temàtica sempre havien estat d'acord, la qual cosa no vol dir que en un percentatge ínfim no poguessin tenir alguna desavinença quan al contingut. L'Aranda matitza que generalment les polèmiques eren degudes al poc temps de que es disposava, doncs alguna vegada l'Eloi li volia fer entrar notícies «amb calçador» i, o bé no hi havia temps, o no hi cabien.

- Tinguéreu moltes col.laboracions?

Contesta l'Eloi per tots dos: Molt poques, poquíssimes. Tot havia de sortir de la nostra collita encara que hi van haver algunes honroses excepcions, com la d'en Manel Martín que ens va fer algunes cròniques d'actuacions, i la d'algun dibuix que ens va proporcionar l'Àngel Bustos, realitzat per un nen de Sant Sadurní. L'Aranda diu que tenia l'ajuda d'en Joan Vallès -secretari- que s'encarregava d'etiquetar i repartir **El Figarot** amb la col.laboració de joves de la colla.

- El caire un xic de conya que tenia El Figarot, és representatiu dels vostres caràcters?

L'Aranda em diu: Fer castells és una cosa molt seriosa, els assaigs i les actuacions no es poden prendre amb conya. Una altra cosa és comentar els resultats aconseguits i les coses de dins la colla; crec que això s'ha de fer en un to festiu, tant després de les millors exhibicions com en comentar una sortida en que les coses no han anat bé. L'Eloi és més explícit i fa referència a un personatge vilafranquí, conegut com «el Tiburón», que va dir-li una vegada, que un home sense ironia no val res, per això procurava que **El Figarot** no fos com una esquela; malgrat tot, remarca que es publicaren articles molt seriosos, en especial els editorials.

- Quina és la notícia que més us va agradar de publicar, i la que menys?

Els dos fant esment de quatre fets que els feren sentir-se molt joiosos en publicar-los: el tres de vuit de Màrtirs després de deu anys sense poder aconseguir-lo descarregar, la notícia a «bombo y platillo» de l'anada a Roma amb motiu dels actes de beatificació del Pare Manyanet, la gran actuació al concurs de Tarragona del 1984, en que la nostra colla va descarregar per primera vegada tres castells de vuit en la mateixa exhibició i, finalment la del tres de vuit a Montserrat per la seva especial significació.

Quan a la notícia dolenta cadascú diu la seva: l'Aranda creu que va ser l'editorial de l'últim número en que s'acomiadaven com a «paridors» de l'antic **Figarot**; per l'Eloi, la pitjor va ser l'article aparegut en el tercer número, en el qual es feia esment que tant sols quaranta-un castellers havien aportat la seva col.laboració econòmica per a la compra i arranjament de Cal Figarot; aprofita l'ocasió per a dir que actualment aquest nombre pràcticament no ha augmentat o que, dissortadament, s'ha mogut molt poc, si més no -afegeix- qui vulgui «redimir-se», encara hi és a temps.

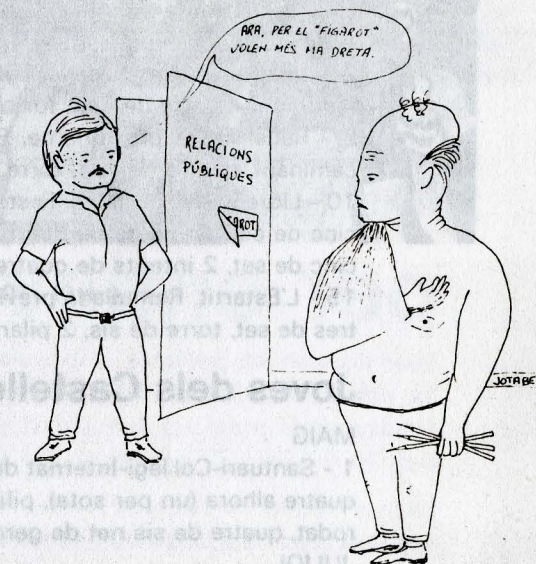
- Creieu que una nova etapa de El Figarot és necessària?

Tots dos afirmen ràpidament el mateix: No s'havia d'haver deixat de publicar. Ja ho demanàvem en l'editorial de comiat i pensàvem que sortien altres persones que el continuarien, malgrat que no n'estàvem gaire convençuts, sobretot després d'escoltar algunes crítiques que se'ns van fer a l'assemblea del 1985. Entenem que un butlletí que reflexi els íntims batecs de la colla, fa de lligam entre els castellers, és font d'informació de fets que molts cops no arribarien a tots i, en deixa constància per a la història, es en resumides comptes, imprescindible per a una colla com la nostra.

- Així doncs, quins foren els problemes pels quals el vareu deixar de publicar?

També hi ha acord: Estàvem «cremats», per excés de feina i amb un desencís total per la manca de col.laboració. A nivell general tampoc no se'ns donà massa ànims, teníem molts problemes i poques satisfaccions; pràcticament l'única satisfacció era veure **El Figarot** acabat. Cal insistir en el fet que en l'assemblea esmentada, varem adonar-nos de com **El Figarot** que nosaltres volíem no encaixava en un determinat sector de la colla.

No cal dir que esperem i, desitgem de tot cor, que el nou **Figarot** tingui més sort i millors perspectives.

Joan Puné

actuacions

GENER

19 - Vilafranca. Festes de Sant Ramon de Penyafort. Tres de set, quatre de set amb l'agulla, cinc de set, 2 pilars de cinc (un per sota).

26 - Sant Pere de Ribes. Festa Major d'hivern. Tres de set, quatre de set amb l'agulla (al 2.^{on} intent), cinc de set, pilar de cinc.

MARÇ

15 - Vilafranca. Enterrament del company Gabi Martínez. Tres de set, pilar de cinc.

ABRIL

27 - Esplugues de Llobregat. Col·legi Natzaret. Tres de set, quatre de set amb l'agulla, torre de sis, pilar de cinc.

MAIG

11 - Barcelona. II Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Cinc de set, quatre de set amb l'agulla, pilar de cinc (c). Es notava la presència d'«espies» japonesos.

17 - Vilafranca. Torneig l'Anxaneta. 2 pilars de quatre, tres de set, pilar de cinc per sota.

25 - Vilafranca. Fires de Maig. 2 intents de quatre de vuit, cinc de set, torre de set, 2 pilars de cinc (un per sota).

JUNY

13 - Vilafranca. Cal Figarot. Primera actuació de castells de vuit al nostre Casal. Cinc de set, quatre de vuit, torre de set (c), 2 pilars de cinc.

15 - Catalunya del Nord. Banyuls de la Marenda. Festa dels 6 municipis compresos entre el Cap de Creus i el Cap de Sant Vicenç. 6.ª actuació de la colla en aquelles contrades. A destacar la «gran paellada» que ens oferí l'organització; n'hi ha que encara no l'han païda del tot. 2 pilars de quatre, nou de cinc, cinc de set, torre de set (c), tres de set (c), 2 tres de set, quatre de set, 2 pilars de cinc, (un pel matí aixecat al so de La Marsellesa).

18 - Sant Sadurní. Caves Codorniu. Tres de set, quatre de set, cinc de sis, pilar de cinc, quatre de cinc (a les caves).

24 - Navars. Festes de Sant Joan. Tres de set, cinc de sis, quatre de set, torre de sis, vano-pilar de quatre, pilar de cinc, pilar de quatre.

28 - Reus. Festa Major. Pilar de quatre caminant, quatre de vuit intent de tres de vuit, cinc de set (al 2.^{on} intent), 2 pilars de cinc (un per sota).

29 - Sant Pere de Ribes. Festa Major. Torre de sis neta, cinc de set, torre de set, tres de set per sota, 2 pilars de cinc (un per sota).

JULIOL

5 - Vilafranca. Festa del Barri de Sant Julià. Quatre de vuit, cinc de set, quatre de set amb l'agulla, 2 pilars de cinc.

13 - Banyeres del Penedès. Festa Major. Quatre de vuit, torre de set, tres de set per sota, 2 pilars de cinc, quatre de sis, pilar de quatre net.

18 - Vilafranca. Festa del Barri de Les Clotes. Quatre de vuit, torre de set, tres de set, cinc de set, 2 pilars de cinc.

20 - Els Monjos. Festa Major. Quatre de vuit, torre de set, tres de set per sota, 2 pilars de cinc.

27 - Mataró. Festa Major. Esplèndida col·laboració ciutadana als «rotllos» castellers. En el cercavila: 3 cinc de cinc, 3 quatre de sis, pilar de quatre, quatre de vuit, torre de set, cinc de set, pilar de cinc portat al balcó.

AGOST

2 - Vilafranca. Festa de «Màrtirs Street». Primera torre de vuit descarregada per la colla amb la lluna per testimoni. Quatre de vuit, torre de vuit amb folre, tres de vuit (c), 2 pilars de cinc.

9 - Reus. Festa pro-turisme. Excel·lent plagi de l'actuació del darrer Concurs de Tarragona. Pilar de quatre caminant, quatre de vuit, torre de vuit amb folre, tres de vuit, 2 pilars de cinc.

10 - Llorenç del Penedès. Festa Major. D'aquelles que s'han d'oblidar. En el cercavila: quatre de sis amb l'agulla, cinc de cinc, 2 pilars de quatre, tres de sis i pilar de quatre aixecats alhora. Dos de set, intent quatre de vuit, cinc de set, 2 intents de quatre de vuit, quatre de set amb l'agulla, pilar de cinc.

15 - L'Estartit. Remullada prèvia en les aigües de la Costa Brava. Castells de sis, pilar de quatre, quatre de set, tres de set, torre de sis, 2 pilars de cinc.

Joves dels Castellers de Vilafranca

MAIG

1 - Santuari-Col·legi-Internat de Santa Maria del Collell (municipi de Sant Ferriol, prop de Banyoles). 2 pilars de quatre alhora (un per sota), pilar de quatre rodat, torre de sis, tres de sis net, quatre de sis net, pilar de quatre rodat, quatre de sis net de germanor amb els Castellers del Collell.

JULIOL

7 - Vilafranca. «Estiu Jove». Tres de sis, castells de cinc nets, pilars de tres nets, pilar de quatre rodat.

21 - Masquefa. Tres de sis net (c), cinc de cinc, torre de cinc i quatre de cinc amb agulla, nets, intent pilar de quatre per sota, 2 pilars de quatre nets.

AGOST

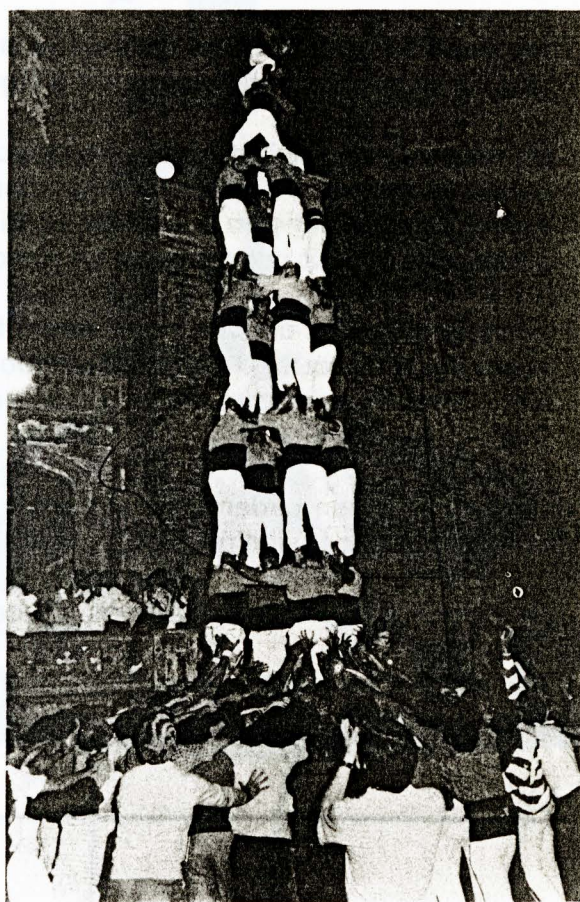
3 - La Ràpita (Santa Margarida i Els Monjos). Tres de sis net, torre de sis, cinc de cinc net, vano-pilar de tres, pilar de quatre, pilar de tres).

REUS - 9 d'agost

«MÀRTIRS STREET» - 2 d'agost

CAL FIGAROT - 13 de juny

a cau d'orella

Malgrat que el Cap de Colla demana silenci i serietat en els assatjos, aquests continuen semblant-se a una peixateria. És que tenim les orelles tapades, o en Carles parla xinès?

La barana de la terrassa de Cal Figarot, s'utilitza com a seients de primera fila en una obra de teatre. Us heu adonat que belluga, i que hi ha la possibilitat de fer una truita amb afeccionats i dones de castellers?. Qui ha de reparar-la?

Hem sentit a dir que la gent de la Colla demana el cap del responsable -o responsables-, de fer, a l'entrada de Cal Figarot, un passadís per aprofitar una paret amb finestres -que no serveixen per res- i treu la visió de l'escala. Acabarà la veu de la colla imposant la seva opinió?. S'enderrocarà com es va fer amb l'altre passadís que ja és història, o bé haurem d'aguantar-lo per «in saecula saeculorum»?

Ens neguem rotundament a dir AMEN.

Tenim entès que fa molts anys es va posar la primera pedra en el jardí de Cal Figarot, d'una font on la mainada pogués gaudir d'aigua a dojo. Quant es posarà la sègona?

Els responsables dels dinerets, no disposen de pressupost per l'enllumenat de l'entrada?, o bé és que la comissió d'obres no s'ha adonat que l'entrada està a les fosques?

Tenim el material per a montar el gimnàs i el lloc per instal·lar-lo. S'ha d'esperar a les olimpíades del 92 per deixar-lo en condicions d'utilització?

En varis punts del cercavila que vàrem fer a Mataró, l'organització d'aquest, va posar al nostre abast aigua fresqueta. Un administrador de la nostra Festa Major ho va poder comprovar «in situ». N'ha fet sabedors als seus companys?. Gaudirem d'aquest servei algun any a la nostra Vila?

De camises, no en parlem, si algun dia tens la sort que te'n donin una, et serà gran o petita, fins i tot cap la possibilitat que traus i botons coincideixin en nombre i posició.

Si a algun casteller le sobra temps li demanem endreci la secretaria. Heu vist com està?

Per últim preguntem: els assatjos els veurem començar algun dia a les deu en punt?. I les sortides?, les farem a l'hora anunciada?

per endavant

Dues notícies relacionades amb la Festa Major:

La primera és l'elaboració pels membres del G.A.C. d'un vídeo, recull de temes de les dues darreres festes majors, entre els que s'hi trobaran, faltaria més, les nostres actuacions. Es projectarà a Cal Figarot els dies 26, 27, 28 i 29 a partir de 2/4 de 8 de la tarda. Tindrà una durada d'unes dues hores.

La Comissió de Festes té la intenció de muntar una parada a les Matinades del dia 31. Tots els indicis apunten que serà la primera celebració comunitària del QUATRE DE NOU QUE HAUREM DESCARREGAT EL DIA ABANS.

SORTIDES MES DE SETEMBRE

Dia 7: a CAMARASA; l'actuació és a la 1 del migdia.

Dia 8: a SANT SADURNÍ D'ANOIA; com sempre, actuació vespertina.

Dia 11: a MENARGUENS; excursió de tot el dia.

Dia 21: a VILAFRANCA; (festes d'aniversari del «Casal»).

Dia 24: a BARCELONA; (Festa de la Mercè); dinar al conegut self-service-buffet de Vallirana: «L'Escut».

Dia 28: a TARRAGONA; concurs bianual a la plaça de toros.

au venga!!!

Estimats Verds:

Us heu fixat bé en el castell de la portada?. Com el definiríeu: elegant, joliu, gràcil, bell, formós, bufó, descomunal, tremend, fantàstic, bestial, esplèndid, fastuós, soberg, admirable, sumptuós, majestuós, esplendorós, superb, ... Bé n'hi ha tants d'adjectius que el paper s'ens faria curt. El cert és que aquí en queda constança, s'ha fet la «Catedral dels Castells», i la data -històrica- a la que correspon és el dia del patró de Vilafranca, el 30 d'agost, Sant Fèlix. Pel que fa a l'any, molt fàcil, 1985. El 28 d'aquell mateix mes una cordada de catalans i nepalesos asoslien el Sostre del Món, i dos dies més tard nosaltres feiem realitat el que ens representava també un somni: el Cinc de Vuit.

I bé, com que no vàrem tenir prou, un mes després al tornàvem a descarregar, i encara el coronàvem uns dies més tard al redós de la Moreneta en l'escenari de la Muntanya Serrada.

Tot això, i ara em poso a tó moralitzant, vol dir que no ens hem de dormir en els llorers i que s'ha d'anar a totes i per totes. (Els que estigueu pensant amb les famelles deixeu-ho estar, que no va per aquí la cosa. A més, em podrien acusar d'incitador a la «perdició» o de pervertidor de canalla, i la veritat, tot i que està bé perdre's de tant en tant, no entusiasma la idea d'anar a la garjola).

Pel que fa a aquesta Festa Major que ja quasi toquem amb les puntes dels dits, que us sembla oferir tota l'afecció -vilafranquina i forània- un castell com el que hi ha al costat?. Cal matitzar, però, que proposem canviar aquest peu que podria ésser el d'en Ferragut pel que ens podrien indicar els savis components de la tècnica. Vaja, us en feu càrrec, oi?. M'heu entès bé?. TOTS PEL QUATRE DE NOU!! «AU VENGA!»

Nota: Pels i per les que tingueu un olfacte extremadament sensible i el fet de la sola visió del peu ja us alteri la pituitària, avisem que l'hem passat dues vegades per la banyera i fregat a fons amb Ariel, que «lava más blanco». Ja en veieu el resultat. Com la neu.

el noi de tona.

